

Администрация на Президента

ТРИМЕСЕЧЕН ОТЧЕТ

НА КОМИСИЯТА ПО ПОМИЛВАНЕТО

1 ЮЛИ – 30 СЕПТЕМВРИ 2016 г.

СЪДЪРЖАНИЕ:

- 1. Дейност по разглеждане на молби за помилване и статистически данни**
- 2. Практика на Комисията по помилването**
 - 2.1 Предложения за прекратяване на разглеждането
 - 2.2 Предложения за отказ от упражняване на правото на помилване
 - 2.3 Предложения за помилване
- 3. Допълнителни дейности и стажантско обучение**

1. ДЕЙНОСТ ПО РАЗГЛЕЖДАНЕ НА МОЛБИ ЗА ПОМИЛВАНЕ

През третото тримесечие на 2016 г. в Комисията са постъпили общо 130 молби. Тя е провела **5 заседания**, на които е решила **общо 124 молби**, подадени за общо **106 осъдени лица**. Общият брой **молители е 108**, от които **6 са близки на осъдения** и **2 са адвокати**.

Таблица 1: Обща справка за движението на молбите за помилване¹

	Заварени	ПОЛУЧЕНИ	РЕШЕНИ с предложение за										ВИСЯЩИ пред КП в края на периода (разпре- делени)	Чакат справки (края на мес.)		
			Прекратяване												Отказ	Помилване
			Общо решени	общо	Няма нови обстоятелства след постановен отказ	Изтърпяно наказание (вкл. глоба)	Починал молител	Молителят не търси помилване (амнистия, реабилитация, опрощаване на изпитателен срок, др.)	Неприложимо помилване (висящ процес, чуждестранна присъда, давност)	Молителят отказва съдействие/оттегля молбата						
1-2016 г.	50	30	9	5	4	0	0	0	0	1	0	3	0	0	25	
2-2016 г.	71	34	51	4	3	1	0	0	0	0	0	47	0	0	26	
3-2016 г.	54	49	61	8	8	0	0	0	0	0	0	52	2 ²	0	58	
4-2016 г.	42	31	25	0	0	0	0	0	0	0	0	25	0	0	17	
5-2016 г.	48	45	21	1	0	0	0	0	0	1	0	20	0	0	22	
6-2016 г.	72	36	57	2	1	0	0	0	0	1	0	52	3 ³	0	66	
7-2016 г.	51	39	42	2	2	0	0	0	0	0	0	39	1 ⁴	0	73	
8-2016 г.	48	50	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	44	108	
9-2016 г.	98	41	82	7	6	0	0	0	0	1	0	74	2 ⁵	0	54	
ОБЩО 2016 г.	50	225	348	29	24	1				4		313	5			
		355														

През отчетния период Комисията е направила 3 предложения за помилване, от които 2 са били уважени, а по третото Вицепрезидентът не се е произнесъл в рамките на отчетния период.

Заседание, дата	Брой молби			
	Разпределени (за докладване в заседание)	докладвани	решени	Молби с удължен срок за разглеждане
14.01.2016 г.	9	9	9	
04.02.2016 г.	21	21	21	
18.02.2016 г.	30	30	30	
02.03.2016 г.	36	36	35	1 спряна за допълнително разработване на мотиви
10.03.2016 г.	14	14	14	
24.03.2016 г.	11	11+1	12	2 решени с предложение за помилване
07.04.2016 г.			25	

¹ Мандатната година започва на 23.01.2014 г. и продължава до 22.01.2015 г. Представените данни обхващат този период.

² По едното предложение е постановен Указ № 27/07.04.2016 г. (с 1 година от остатъка).

³ Указ № 44/07.06.2016 г. (изцяло с наложените наказания) и Указ № 62/01.07.2016 г. (с 3 години 8 месеца от остатъка). Едно предложение е отхвърлено.

⁴ По предложението е постановен Указ № 75/01.08.2016 г. (с 4 години от остатъка).

⁵ По едното предложение е постановен Указ № 90/02.09.2016 г. (с 4 години от остатъка), а по второто липсва произнасяне на Вицепрезидента в рамките на отчетния период.

26.05.2016 г.	21	21	21	
02.06.2016 г.	20	20	20	
16.06.2016 г.	4	4	4	
23.06.2016 г.	10	10	10	
30.06.2016 г.	37	37	37	
21.07.2016 г.	23	23	23	
27.07.2016 г.	19	19	19	
01.09.2016 г.	44	44	44	
15.09.2016 г.	16	16	16	
29.09.2016 г.	22	22	22	
ОБЩО: 17 заседания			348	

2.1. Движение на молбите

През второто тримесечие на 2016 г. се наблюдават леко покачване на **средния брой на постъпващите молби на месец** (около 40). Средномесечният брой на молбите, които се разглеждат по същество, е запазен и съвпада със средномесечния брой за предходните президентски мандати при равни други условия (отсъствие на резки изменения на законодателството, липса на предстояща или скоро настъпила промяна в титуляра на правото на помилване и др.).

Броят на решените молби и **сроковете за тяхното разглеждане** и решаване **зависи от навременното получаване на информация**, която Комисията изисква от други държавни органи, най-съществените от които са затворните администрации.

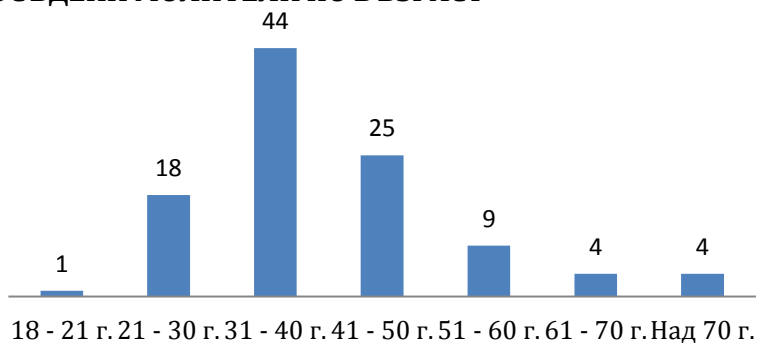
И през третото тримесечие на 2016 г. постъпването на справките за осъдените от ГД „Изпълнение на наказанията“ към Министерството на правосъдието продължава да е неритмично със случаи на необичайна продължителност на сроковете между поискването и получаването на документите. През отчетния период са поискани общо 103 справки и са получени 110, от които 80 са били поискани в предходен период. В един случай справка е поискана през февруари 2016 г. и до края на септември не е получена въпреки многократни напомнителни писма. В края на септември 2016 г. броят на изисканите и неполучени справки е 73.

2.2 Профил на осъдените молители

2.2.1. Личен профил

През отчетния период са подадени молби в полза на една осъдена **жена**, която изтърпява наказание в затвора в Сливен. Останалите осъдени са мъже.

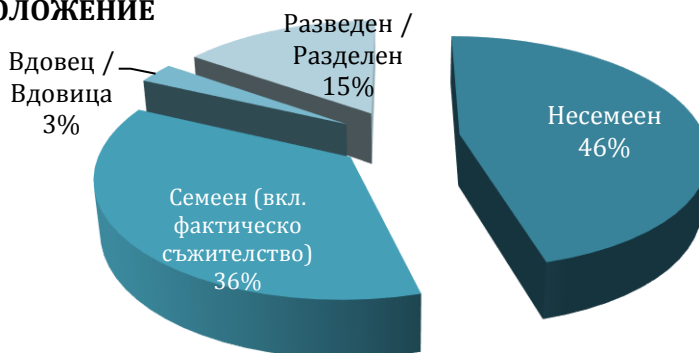
ОСЪДЕНИ МОЛИТЕЛИ ПО ВЪЗРАСТ

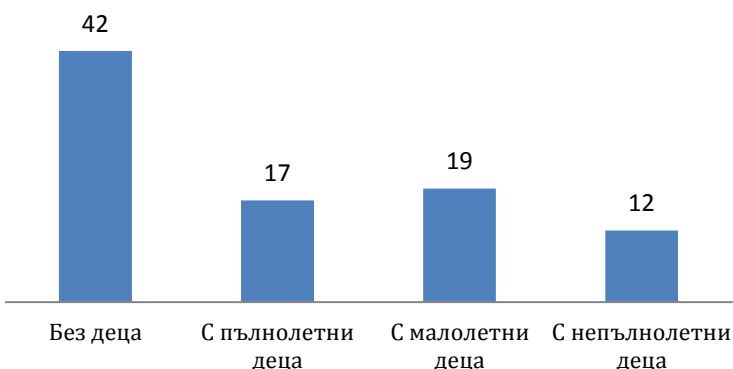
По отношение на останалите възрастови групи не се отчита съществена промяна спрямо предходни отчетни периоди. Най-активна в търсенето на помилване постоянно е групата в активна трудоспособна възраст. Осъдените между 25 и 45 години надхвърлят 75% от всички молители.

Повечето молители от отчетния период нямат семейство. Дял от 46 % изобщо не са създавали такова, а при 18 % то се е разпаднало. По този показател липсват съществени отклонения в традиционния профил на молителите, но все пак следва да се отбележи относителното нарастване на дела на несемейните молители (46% от 35%).

ОСЪДЕНИТЕ МОЛИТЕЛИ ПО СЕМЕЙНО ПОЛОЖЕНИЕ

ОСЪДЕНИТЕ МОЛИТЕЛИ ПО ПРИЗНАКА „РОДИТЕЛ“

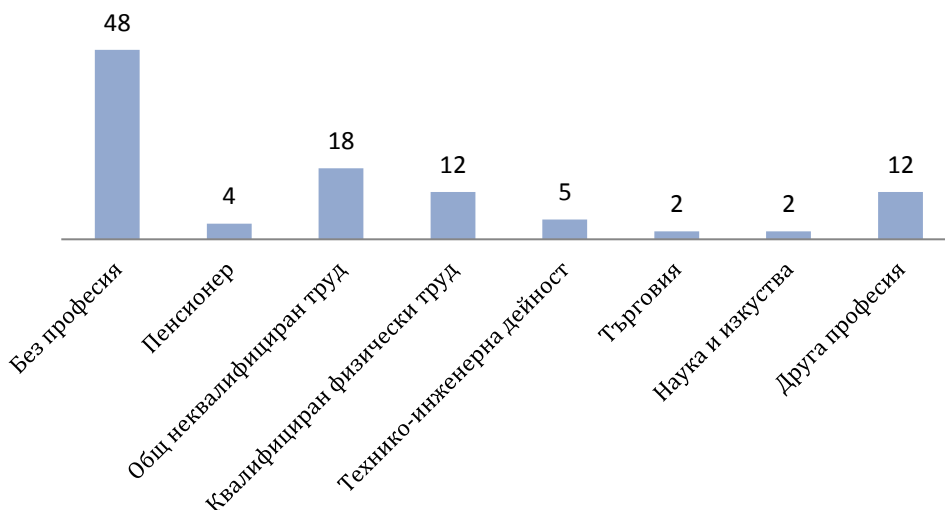

От общо 90 осъдени, за чието семейно положение и деца са налице данни, повечето са **родители** на ненавършили пълнолетие деца, за които по принцип са длъжни да полагат грижи. За разлика от второто, през третото тримесечие на 2016 г. обаче съществено е увеличен дялът на молителите без деца (от 9 на 42), като леко е спаднал дялът на родителите на малолетни деца (от 24 на 19). Сред родителите преобладават такива, които нямат умения и мотивация да полагат системни грижи за децата и близките си.

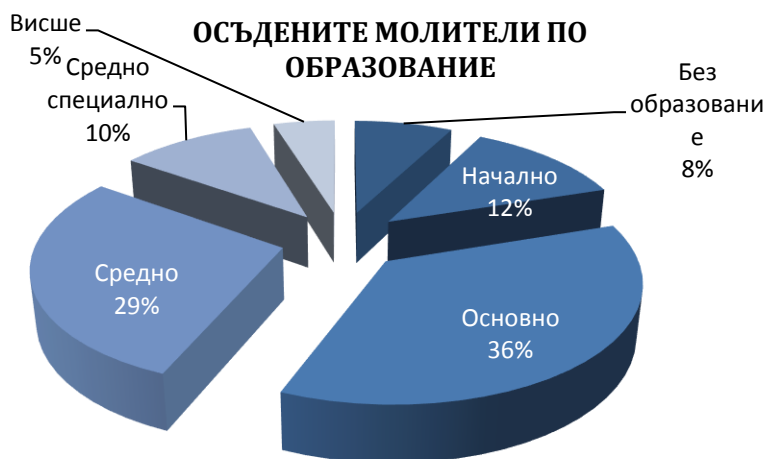
Дял от 48 молители (46%) от осъдените молители нямат никаква професия и

никога не са работили нищо. Данните показват относително покачване спрямо предходния период (34%). Тези лица са практически социално изключени и водят престъпен начин на живот, като се издържат основно от корисни престъпления и периодични престои в затвора. По-голямата част от тях нямат навършени 35 години.

ОСЪДЕНИТЕ МОЛИТЕЛИ ПО ТРУДОВА ЗАЕТОСТ

Общо 18 молители нямат квалификация, но са полагали неквалифициран общ физически труд (наполовина по-малко в сравнение с предходния период). По-малко от 20 молители имат опит с квалифициран физически или технико-инженерен труд, за какъвто имат и съответната квалификация.

Молителите без трудови навици и умения изцяло включват най-слабо образованите групи, в които достигнатото образователно равнище, доколкото такова съществува, не е източник на реални знания⁶. В сравнение с предходния период относително е намалял дялът на неграмотните молители (от 12 на 8 %) и е увеличен дялът на молителите с формално получено основно образование (от 28 на 36%).

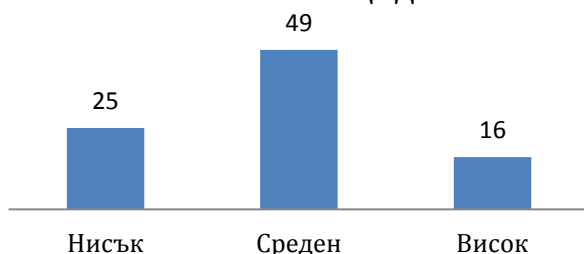
2.2.2. Престъпен модел и риск от рецидив

Осъдените 105 молители са извършили общо 135 престъпления, сред които най-голям е относителният дял на кражбите (27) и тежките умишлени убийства (22). Преобладават умишлените посегателства с елемент на насилие – убийства, телесни повреди, сексуални престъпления, грабежи и др. (общо 62). От тях 43 са застрашили или отнели човешки живот. Користният мотив е характерен за 61 от всички извършени от молителите престъпления.

Никой от молителите, за чието съдебно минало има данни (общо 90), не е осъден за първо в живота му посегателство. Всички са извършвали престъпления в миналото, като само 9 са се реабилитирали преди актуалното си осъждане. Сред останалите молители 50 разкриват устойчив престъпен модел, а при други 25 той ескалира в по-тежки престъпления след всяко осъждане. Тези видове престъпно поведение не се повлияват от предходно наложената наказателна репресия поради криминогенни обстоятелства, свързани с ранно оформен начин на живот на молителя на свобода, неговата среда и умения за законосъобразно справяне, включително недостига на подкрепа от обществото и държавата за по-лесно вграждане след напускане на затвора.

През отчетния период **рискът от рецидив** е измерен в стойност по отношение на 90 осъдени молители (всичките изтърпяващи наказанието си в затвора, извършил оценяването). Както обикновено, най-голяма е групата на осъдените със среден риск (49).

ОСЪДЕНИТЕ МОЛИТЕЛИ СПОРЕД НИВАТА НА РИСКА ОТ РЕЦИДИВ

Най-често рискът от рецидив продължава да е обусловен от:

- безкритичното отношение на дееца към извършеното от него и причинените с престъплението вреди, безразличен или отмъстителен към пострадалите, като способността им да изпитват съпричастност към другите и вина за причинените им страдания е сериозно нарушена или отсъства („отношение към правонарушението“);

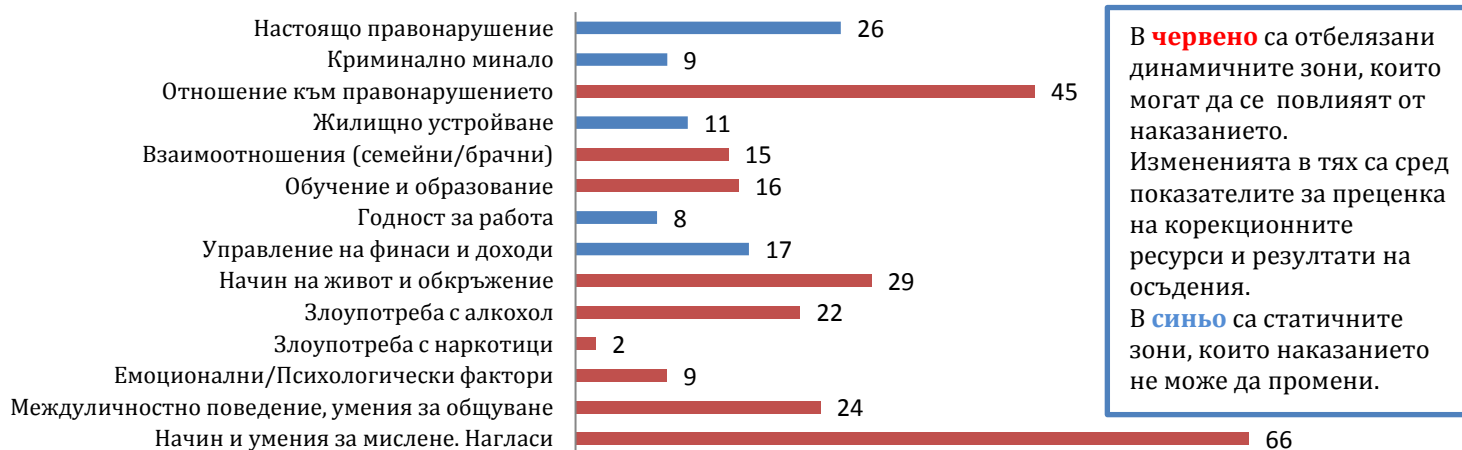
- формираните устойчиви житейски стратегии, които предполагат извършване на престъпления или създават криминогенни условия. Липсата на критичност към

⁶ В работата си Комисията често среща несъответствия в документираната информация за образованието на един и същи молител към един и същи момент, като най-често като завършено му е приписано образователно равнище, което той предстои да получи, като често вместо начално, образованието е посочено като основно.

извършеното е подсилено от средата, в която молителите живеят и която не подкрепя законосъобразно поведение и не санкционира незаконосъобразен начин на живот („начин на живот и обкръжение“); и

- дефицити в ценностните нагласи и уменията за мислене, свързани със способността да се преценяват различни житейски ситуации и да се формира адекватна поведенческа реакция към тях („начин и умения за мислене. нагласи“).

ПРОФИЛ НА ОСЪДЕНИТЕ МОЛИТЕЛИ ПО ДЕФИЦИТНИ ЗОНИ НА РЕЦИДИВНИЯ РИСК

Много често дефицитите в тези три зони са съчетани помежду си и обуславят дефицити в зоните на емоционалните фактори, междуличностното общуване и семейните отношения. Типично тези осъдени се считат несправедливо наказани, като отношението им към наложеното наказание е негодуващо и самосъжалително, а към институциите и обществото – враждебно и неискрено. Поради типичния за тези молители недостиг на позитивен социален опит и ресурс за социализация поправителният процес в срока на лишаването от свобода е по правило в застой, а когато се развива, той е бавен, колеблив, противоречив и не успява да преодолее стабилизирани криминални стереотипи.

В групите с висок и среден към висок риск от рецидив опасността от утежняване или повтаряне на наказателната препресия при извършване на ново престъпление не поражда притеснения или мотивация за промяна в посока към законосъобразно поведение, ако изобщо се осъзнава като неблагоприятен. Липсват и други стимули за водене на различен и позитивен начин на живот, както и усилия за изграждане на трудови навици, повишаване на образованието, преодоляване на зависимости или повишаване на ресурсите за законосъобразно справяне по друг начин. Тези молители са емоционално незрели и поведенчески нестабилни, с ограничени, еднотипни и повърхностни социални контакти и еднообразен, фиксиран върху непосредствените битови потребности начин на живот.

Описаните дефицити пряко се отразяват и на отношението на дееца към образованието, което е мощен фактор се ресоциализация и превенция на рецидива – извършителите със среден и висок риск от рецидив са по правило без образование или нефункционално образовани (формалната образователна степен не съответства на нивото на интегрирани знания и не се използва от дееца).

Както е многократно подчертавано в докладите на КП, налице е **зависимост между образователни и трудови дефицити и развитие на модели на престъпно поведение**. Ниското образование, функционалната неграмотност и липсата на трудови навици и опит са характерни за молители с устойчив престъпен модел, изграден като житейска стратегия за

набавяне на издръжка и справяне с трудности. В тези групи с голямо мнозинство преобладават молителите са със среден и висок риск от рецидив, обусловен от множество дефицити в зоните на динамичните рискови фактори (вж.по-горе). Дефицитите в образованието при тях са директно свързани с формирането на личността в криминогенна референтна среда с ограничени ресурси за законосъобразен начин на живот, вкл. развитие на вредни и асоциални навици (алкохолна зависимост), неумение за законосъобразно придобиване и управление на издръжка, липса на образователни интереси и мотивация за лично развитие, отсъствие на пълноценни приятелства и семейни връзки.

Описаните дефицити очертават профил на лица, които не преживяват извършеното от тях като укоримо, считат се за жертва на несправедливо и злонамерено правосъдие и нямат мотивация и нагласи да преосмислят и променят поведенческите си стереотипи в посока да решават житейските си предизвикателства по непрестъпен начин.

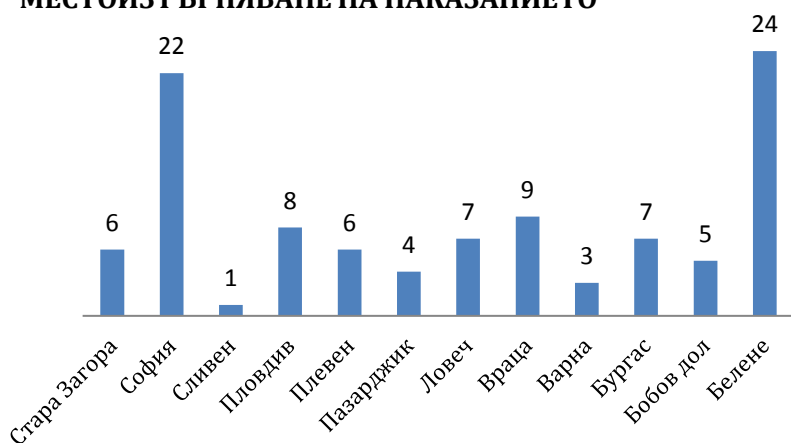
Видно от криминалното им минало и поведението им в затвора тези осъдени не се повлияват от наказателна репресия. Повечето от тях не се плашат от перспективата да бъдат периодично затваряни в места за лишаване от свобода, където те получават здравни и социални грижи, вкл. прехрана, подслон, лично внимание, социални контакти, възможност за полагане на труд, достъп до образование и квалификация, като социалната среда им е позната и я преживяват като приятелска. Наказанието има само превантивен ефект, доколкото ограничава възможността им да рецидивират в срока на изтърпяването му.

През отчетния период за втори пореден път относително голяма е групата на молителите с нисък риск (25 %). Най-често тези осъдени са показвали нисък риск още с постъпването си в затвора. В отделни случаи ниските стойности са обусловени от по-напреднал корекционен процес в последните етапи от наказанието, който обаче не разкрива признаци на изключителност, за да бъде обсъждан като единствено основание за помилване.

2.2.3. Местоизтърпяване

От 106 осъдени молители 4 не изтърпяват наказанието си в затвор, тъй като не са

ОСЪДЕНИ МОЛИТЕЛИ ПО МЕСТОИЗТЪРПЯВАНЕ НА НАКАЗАНИЕТО

осъдени на ефективно лишаване от свобода, укриват се, изпълнението на присъдата е отложено от прокуратурата или присъдата е влязла в сила наскоро и осъденият очаква привеждането ѝ в изпълнение.

През отчетния период най-много молби са разгледани за осъдени, **изтърпяващи наказание в затвора в Белене**, следвани от затвора в София. Необичайно високата активност на молителите от Белене може да се свърже с обсъжданите предложения за неговото затваряне. Продължават да са необичайно малко

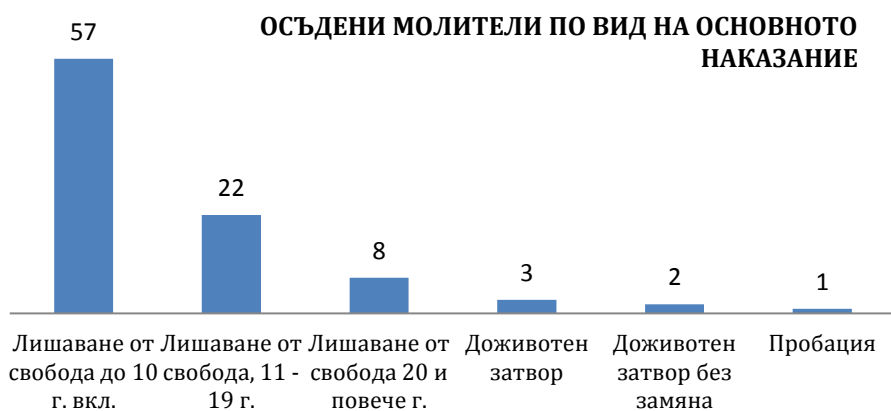
с тенденция да намаляват разгледаните молби на затворници от големите затвори във Варна и Бургас.

2.2.4. Изтърпявани наказания

Както и в предходните периоди, от осъдените молители най-много са наказани с лишаване от свобода за срок до 10 години (57). Отново близо два пъти по-малко са

осъдените на лишаване от свобода за срок между 11 и 19 години. Относително нисък, но с тенденция да расте, е делът на молителите, осъдени на **най-тежките наказания** – общо 5.

През отчетния период е подадена само една молба от осъден на **пробация**. Изтърпяващите **условно лишаване от свобода** молители са петима.

Допълнителното наказание **глоба** е наложено на 8 осъдени, но молбата за помилване традиционно се отнася не до глобата, а до основното наказание лишаване от свобода или и до двете. Допълнителното наказание **конфискация** е наложено на един осъден, а **лишаване от права** – на петима, като в два случая молбата за помилване се отнася до него.

2.2.5. Мотиви на осъдените молители

И през третото тримесечие на 2016 г. молителите не се позовават на мотиви, представляващи по същество предпоставки за условно предсрочно освобождаване (УПО)⁷. През отчетния период такива мотиви са посочени, наред с други, от едва петима молители. Описаното наблюдение е устойчиво и ясно очертава промяна в представите на молителите за приложното поле на помилването спрямо редовния способ за облекчаване на репресията.

По отношение на останалите групи мотиви се наблюдава възстановяване на картината от периода преди второто тримесечие на 2016 г. Двукратно нараства делът на молителите, позоваващи се на прекомерност на репресията (от 4% на 10%). Относително спада делът на мотивите, свързани с раскаяние (24% от 35%) при ръст на самооправдателните мотиви (20% от 14%). Отново преобладават твърдения за настъпили **хуманитарни обстоятелства**, чийто дял също се възстановява на нивата около 70%. По-съществена е разликата в дела на молителите с твърдения за несправедливо осъждане, който расте спрямо предходните периоди (28% при устойчиви нива от 15-19 %).

Водещо място сред хуманитарните мотиви заемат твърденията за **тежко здравословно състояние**, което по оценка на молителя е несъвместимо с ефективно изтърпяване на наказанието и води до неговата прекомерност или нецелесъобразност. От всичките 44 молители, които са се позовали на този аргумент, 42 са клинично здрави.

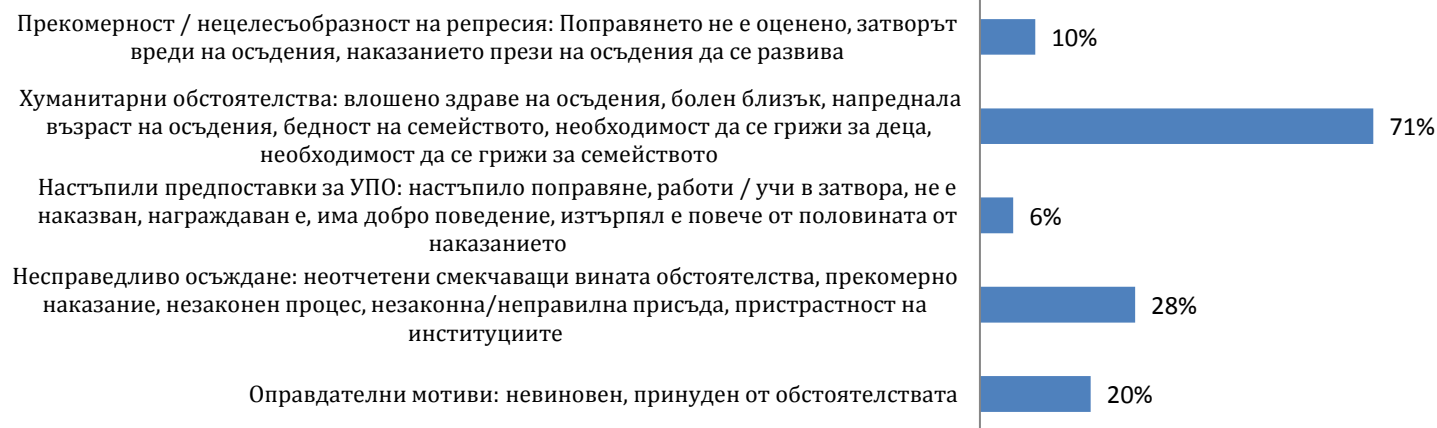
Относително спада другата голяма група хуманитарни обстоятелства - **семейните** (тежко финансово положение на семейството, затруднения на близките да поемат грижи за деца или болни роднини или опасност дете или родител на осъдения да остане без грижи). В

⁷ Както Комисията многократно е изтъквала, УПО е конкурентен на помилването институт и има предимство, когато предпоставките за прилагането му са налице. В проведените през 2012-2013 г. изследвания Комисията установи, че в практиката е налице смесване на тези два инструмента за облекчаване на отговорността, като самите молители трудно се ориентират в разликите между тях. В резултат на последователно провежданата от Комисията политика по отстояване на предимството на УПО, към края на 2015 г. делът на молителите, които търсят помилване, като се позовават на предпоставки за УПО, бе свит наполовина. Тези молители изтъкват други обстоятелства в подкрепа на молбата си.

повечето случаи е установено, че молителят не е полагал никакви или не е полагал адекватни грижи за близките си и няма ресурса и нагласата да се грижи за тях.

МОЛИТЕЛИТЕ ПО МОТИВИ

сумата от процентите дава повече от 100%,
тъй като молителите са сочили повече
от една група мотиви

3. ПРАКТИКА НА КОМИСИЯТА

Съгласно чл. 98, т. 11 от Конституцията правото на помилване принадлежи на държавата в лицето на президента / вицепрезидента. Молителите имат право да получат произнасяне на държавния глава по тяхна молба за помилване. За всяко решение на вицепрезидента Комисията уведомява молителя, освен в случай на помилване, когато се издава указ.

3.1. ПРЕДЛОЖЕНИЯ ЗА ПРЕКРАТЯВАНЕ НА РАЗГЛЕЖДАНЕТО

През отчетния период Комисията се е произнесла с **предложение за прекратяване** на разглеждането на **9 молби**.

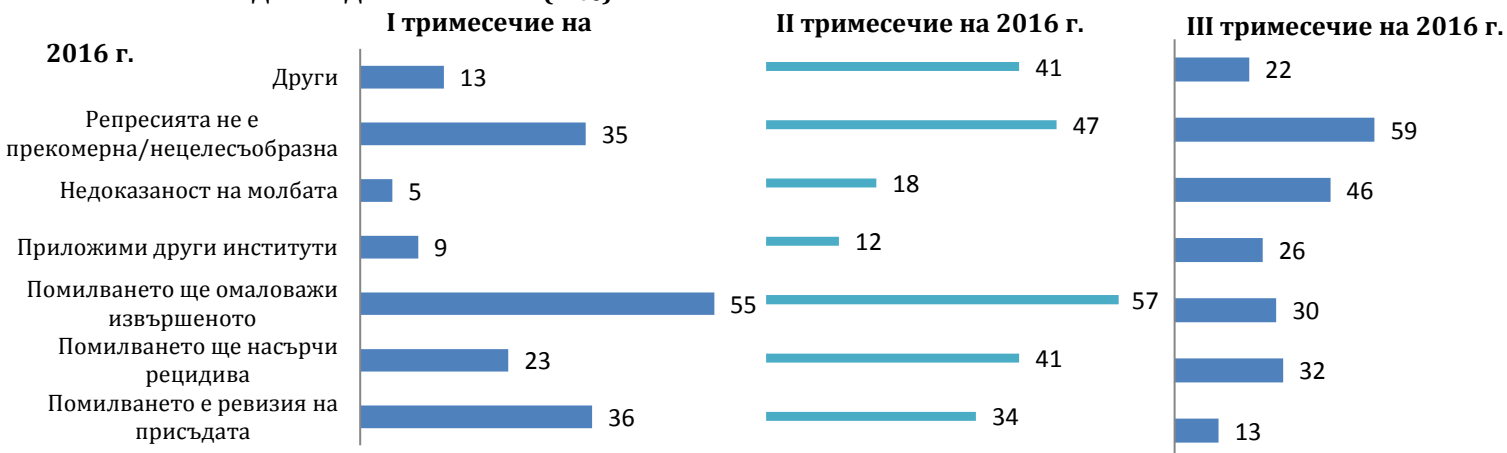
При 7 от тях Комисията е установила, че са подадени след скорошно произнасяне на Вицепрезидента с отказ от помилване и по случая не са настъпили нови обстоятелства, които да налагат ново разглеждане по същество.

В два случая **наказателното производство срещу молителя все още не е завършило** с влязла в сила осъдителна присъда, с която да му е наложено наказание. Поради липсата на окончателно наложено наказание помилването е неприложимо.

3.2. ПРЕДЛОЖЕНИЯ ЗА ОТКАЗ ОТ УПРАЖНЯВАНЕ НА ПРАВОТО НА ПОМИЛВАНЕ

През отчетния период Комисията е направила 103 предложения помилването да бъде отказано, които са били уважени. Няма промяна в практиката на Комисията по отношение на приложното поле на помилването и основанията за отказ. Обичайно предложенията за отказ от помилване са подкрепени с мотиви от повече от една групи.

МОТИВИ НА КП ДА ПРЕДЛОЖИ ОТКАЗ (В %)

Статистическите разлики в групите мотиви на Комисията през първите три тримесечия тримесечие основно са в групата на специфичните „други“ мотиви. Тази група подчертава индивидуалността на преценката при разглеждане на молба за помилване. Колебанията в данните показват, че през второто тримесечие на 2016 г. случаите, които не се поддават на категоризация и изискват строго индивидуален подход са били относително най-голям брой. Въпреки двукратното свиване на тази група мотиви през третото тримесечие, тя се задържа относително голяма (над 1/5 от случаите) в сравнение с по-стари периоди.

Запазването на тенденцията на нарастване на броя на случаите, в които остатъкът от наказанието е преценен като отговарящ на изискванията за пропорционалност и целесъобразност, се дължи частично на обстоятелството, че наказанията на много молители са определени в привилегирована процедура (споразумение, съкратено съдебно следствие). Поради това те са по-леки, отколкото съдът би наложил в общия наказателен процес за извършеното престъпление. Това съдебно снизхождение допълнително намалява основателността на аргумента на молителя за **прекомерност** на репресията.

Съществено увеличен е дялът на случаите, в които молбата е отхвърлена, тъй като твърденията в нея са опровергани от установените по случая факти (**недоказаност**). Този мотив засяга близо половината от молбите. Групата на недоказаните молби почти изцяло се обхваща от групата на молбите, в които се сочат хуманитарни обстоятелства.

В 26 % от случаите е установено, че действащата наказателна и наказателно-изпълнителна система съдържат множество средства за облекчаване на репресията, от които осъденият може да се ползва и които са по-подходящи от помилването. Този дял също е увеличен близо двукратно спрямо второто тримесечие на годината.

Като цяло, Комисията се е произнесла с предложение за отказ от помилване, когато е достигнала до заключението, че помилването би представлявало омаловажаване на тежестта на извършеното и пренебрегване на опасността, която осъденият продължава да представлява за обществото, като не са налице изключителни обстоятелства, които да правят изтърпяването на наказанието през остатъка му прекомерно или нецелесъобразно. Най-често след постановяване на присъдата не са настъпвали никакви обстоятелства от естество да направят наказанието непропорционално тежко, поради което помилването би представлявало юридическа преоценка на същите факти, въз основа на които съдът е определил наказанието. Такова действие би представлявало ревизия на съдебния акт, с

която се нарушава независимостта на съдебната власт, на която е конституционно възложено да осъществява правосъдието.

При молителите с устойчив или ескалиращ престъпен модел Комисията е установила, че нагласите, довели до извършване на престъплението, са съхранени, при отказ на съответния молител да се разграничи от извършеното или липса на ресурси и мотивация у него за тяхната промяна. Рискът от рецидив в тези групи молители е висок или среден към висок.

3.3. ПРЕДЛОЖЕНИЯ ЗА ПОМИЛВАНЕ

През отчетния период Комисията е направила 3 предложения за помилване, от които 2 са били уважени.

3.1. Молителят е 70-годишен гражданин, осъден на 11 години и 6 месеца лишаване от свобода за битово убийство, извършено, докато се отбранявал срещу трима нападатели в рамките на семейна свата. Фактичката обстановка остава отчасти неизяснена, тъй като различните съдебни инстанции я пресъздават различно, а първата дори е оправдала молителя.

Към момента на разглеждане на молбата осъденият е изтърпял 5 години и 9 месеца. Затворът съобщава за изключително ниски стойности на рецидивния риск. Молителят е с отлична лична и трудова характеристика и активно съдейства на корекционното влияние. Поправителният процес е завършил и целите на наказанието са постигнати. Молителят е с отлични ресурси за ресоциализация, обусловени и от активната подкрепа на семейството му. Изтърпяването на наказанието през целия остатък би представлявало за този осъден прекомерна и нецелесъобразна репресия, която не обслужва никакъв обществен интерес.

Комисията е предложила молителят да бъде помилван с остатъка от наказанието. Молителят е помилван с 4 години от остатъка с **Указ № 75 / 01.08.2016 г.**

3.2. Молителят е 38-годишен гражданин със средно образование, осъден за съучастие в кражба на 7 години лишаване от свобода, от които фактически изтърпял 9 месеца към датата на разглеждане на молбата.

Комисията установила, че извършеното престъпление е изолирана проява в живота на молителя, която не разкрива обичайната за тези престъпления опасност. Молителят няма участие в усвояване на облагата от престъплението, макар пред съда да изразява желание да възстанови имуществените вреди от него. Мотивационният механизъм е протекъл изцяло под въздействие на външни фактори, а участието в престъплението е явно по-незначително от това на съучастниците, въпреки че всички съучастници са наказани с еднакво по вид и размер наказание. При определяне на наказанието на молителя съдът не само игнорирал различията в приноса на съучастниците в нарушение на чл. 21, ал. 1 от НК, но и приел квалифициращи признаци още и за отегчаващи обстоятелства и отчел в тежест на молителя негово предходно осъждане въпреки настъпилата за него реабилитация.

Признак за невисоката обществена опасност на молителя са данните са ниските стойности на рецидивния риск. Молителят няма допуснати дисциплинарни нарушения. Налице са множеството ресурси за вграждане в обществото, които той активно използва. Целите на наказанието са в значителна степен постигнати, като съответстват на крайните, а не началните етапи на наказанието.

Остатъкът от изтърпяването наказание е прекомерен и изтърпяването му е нецелесъобразно. Предвид наличните корекционни постижения липсва необходимост молителят да изтърпява ефективно това наказание, но отсъства възможност за приложение

на редовен институт на наказателното или наказателноизпълнителното право за облекчаване на положението му. Изтърпяването на ненужно по своята строгост наказание има обратен ефект. То не може да постигне никоя от целите си, докато не бъде възстановена неговата пропорционалност спрямо извършеното.

Комисията предложила наказанието да бъде намалено чрез помилване в размер на 5 години от остатъка му, с което ще се удовлетвори обществената необходимост от справедливост и разумност на наказанието, като се възстанови неговата целесъобразност.

Молителят е помилван с 4 години от остатъка от наказанието с **Указ №90/02.09.2016 г.**

3.3. По третото предложение, направено на заседание на Комисията на 29.09.2016 г., Вицепрезидентът се е произнесъл в следващия отчетен период (на 6.10.2016 г.).

4. ДОПЪЛНИТЕЛНИ ДЕЙНОСТИ И СТАЖАНТСКО ОБУЧЕНИЕ

През отчетния период продължиха да се обучават два екипа стажанти от общо 8 студенти по право от СУ „Св. Климент Охридски“.

През отчетния период Комисията продължи да събира книги, предназначени за даряване на затворните библиотеки.

През отчетния период стартира съвместна инициатива на Комисията и ДАЗД, свързана с обобщаване и изследване на практиката на Комисията, свързана с правното положение и специфични потребности на децата на осъдени лица. Резултатите се очакват в края на ноември.